

Sygn. akt IV K 189/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w W. IV Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowak - Januchta

Protokolant: Monika Zarzycka

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu: 18.06.2019 r. i 05.08.2019 r.

sprawy

K. K., s. M. i E., ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 27 września 2018 r. w W. na ul. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki P. (...) o nr rej. (...) będąc pod wpływem środków odurzających w postaci kokainy oraz marihuany,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

2. W dniu 5 października 2018 r. w W. na ul. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki P. (...) o nr rej. (...) będąc pod wpływem środków odurzających w postaci marihuany, kokainy oraz (...),

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka:

I. oskarżonego K. K. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu w pkt 1 czynu, z tym, że ustala, że czyn ten popełnił znajdując się pod wpływem substancji psychotropowej w postaci kannabinoli, tj. środka ograniczającego sprawność psychomotoryczną w stopniu takim, jak alkohol w stężeniu powyżej 0,5 ‰ i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. oskarżonego K. K. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu w pkt 2 czynu, z tym, że ustala, że czyn ten popełnił znajdując się pod łącznym wpływem środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci kannabinoli, kokainy i (...), tj. środków ograniczających sprawność psychomotoryczną w stopniu takim, jak alkohol w stężeniu powyżej 0,5 ‰ i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

III. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 3 k.k. wymierzone oskarżonemu w pkt I i II kary jednostkowe łączy i wymierza oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z czynem przypisanym w pkt I orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

V. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z czynem przypisanym w pkt II orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat;

VI. na podstawie art. 90 § 2 k.k. w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. łączy środki karne wymierzone w pkt. IV i V i wymierza oskarżonemu łącznie środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat;

VII. na podstawie art. 43a § 2 k.k. za czyn przypisany w pkt I wyroku orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VIII. na podstawie art. 43a § 2 k.k. za czyn przypisany w pkt II wyroku orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IX. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej łącznej kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach: od 27 września 2018 r., godz. 23:10 do dnia 28 września 2018 r., godz. 02:50 oraz w dniach od 5 października 2018 r., godz. 22:00 do dnia 6 października 2018 r., godz. 09:50;

X. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego w punkcie VI środka karnego zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 28 września 2018 r.;

XI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. J. kwotę 516, 60 zł (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) zawierającą należny podatek VAT tytułem udzielenia oskarżonemu pomocy prawnej z urzędu;

XII. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2 000 zł (dwa tysiące złotych) tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania.

sygn. akt IV K 189/19

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w toku postępowania Sąd ustalił co następuje:

W dniach 27 - 28 września 2018 r. w godz. 19.00-7.00 funkcjonariusze Wydziału W. Patrolowego (...) H. S. (1) i T. K. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym w rejonie P. w W.. Około godz. 23.00 na ul. (...) na wysokości numeru (...) zatrzymali do kontroli pojazd marki P. (...) o nr rej. (...), gdyż sposób poruszania się tego pojazdu uzasadniał przypuszczenie, iż kierujący może znajdować się pod wpływem alkoholu lub środków odurzających. Kierującym pojazdem okazał się K. K., oprócz niego w pojeździe tym na miejscu pasażera znajdował się także T. D.. W trakcie wykonywania kontroli okazało się, że K. K. jest trzeźwy, jednocześnie zachowywał się nerwowo, był pobudzony, ponadto miał nienaturalnie powiększone źrenice, które nie reagowały na światło. Na miejscu przeprowadzono test R., którego wynik wskazywał, że K. K. może znajdować się pod wpływem środków psychoaktywnych. W trakcie rozpytania K. K. potwierdził, że w tym dniu zażywał marihuanę oraz że pali ją co jakiś czas. Funkcjonariusze Policji przeprowadzili badanie testem fit – narko na obecność środków psychoaktywnych w ślinie, którego wynik okazał się pozytywny dla grupy marihuana i opiaty. Po przeprowadzeniu czynności przeszukania pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...), K. K. został zatrzymany i przewieziony do Szpitala na S., gdzie pobrano od niego krew w celu przeprowadzenia badań na zawartość środków odurzających w jego organizmie.

Wynik przeprowadzonego badania krwi wykazał obecność w organizmie K. K. delta9-tetrahydrokannabinolu (delta9 – (...)) w stężeniu 3,7 ng/ml, benzoiloeogkoniny (czyli nieaktywnego biologicznie metabolitu kokainy) w stężeniu 55 ng/ml oraz kwasu 11 – nor- karboksy – delta- 9-tetrahydrokannabinolu w stężeniu 39,8 ng/ml.

Przeprowadzone badania toksykologiczne potwierdziły, iż K. K. prowadząc w dniu 27 września 2018 r. na ul. (...) pojazd mechaniczny marki P. (...) o nr rej. (...) znajdował się pod wpływem substancji psychotropowej w postaci kannabinoli, zaliczanej do substancji psychotropowych grupy II-P, zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, która ze względu na ujawnione stężenie w organizmie, ograniczała sprawność psychomotoryczną K. K. w stopniu takim, jak alkohol w stężeniu powyżej 0,5 promila.

W dniach 05 - 06 października 2018 r. w godz. 19.00-7.00 funkcjonariusze Wydziału W. Patrolowego (...) K. W. i H. S. (1) pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym w rejonie P. w W.. Około godz. 22.00 na ul. (...) zatrzymali do kontroli pojazd marki P. (...) o nr rej. (...), którym kierował K. K.. H. S. (1) rozpoznał ten pojazd jako zatrzymywany przez niego kilka dni wcześniej do kontroli, w trakcie której okazało się, że kierujący tym pojazdem K. K. prowadził samochód będąc pod wpływem substancji psychotropowych. W trakcie wykonywania kontroli K. K. był trzeźwy, jednocześnie miał rozszerzone źrenice, zaczerwienione oczy oraz spowolnione ruchy i mowę. Na miejscu przeprowadzono test na obecność środków psychoaktywnych w ślinie, którego wynik okazał się pozytywny dla grupy marihuana i opiaty. Następnie K. K. został zatrzymany i przewieziony do Szpitala na S., gdzie pobrano od niego krew w celu przeprowadzenia badań na zawartość środków odurzających w jego organizmie.

Wynik przeprowadzonego badania krwi wykazał obecność w organizmie K. K. kokainy w stężeniu 80 ng/ml, benzoiloeogkoniny (czyli nieaktywnego biologicznie metabolitu kokainy) w stężeniu 45 ng/ml, delta9-tetrahydrokannabinolu (delta9 – (...)) w stężeniu 3,9 ng/ml oraz kwasu 11 – nor- karboksy – delta- 9-tetrahydrokannabinolu w stężeniu 42,1 ng/ml i (...) (ekstazy) w stężeniu 120 ng/ml.

Przeprowadzone badania toksykologiczne potwierdziły, iż K. K. prowadząc w dniu 05 października 2018 r. na ul. (...) pojazd mechaniczny marki P. (...) o nr rej. (...) znajdował się pod łącznym wpływem środka odurzającego w postaci kokainy będącej środkiem odurzającym z grupy I-N, zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz substancji psychotropowych w postaci kannabinoli oraz (...) (ekstazy), zaliczanych odpowiednio do substancji psychotropowych grupy I-P, zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, które ze względu na ujawnione stężenie w organizmie, ograniczały sprawność psychomotoryczną K. K. w stopniu takim, jak alkoholu w stężeniu powyżej 0,5 promila.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków: H. S. (1) (k. 21v-22, 121-122), K. W. (k. 43v, 122-123), protokołu zatrzymania osoby (k. 2-2v, 34-34v), protokołu przeszukania pojazdu (k. 6-7v), protokołu badania śliny (k. 10-12v, 38-39), opinii (k. 57-65), protokołu pobrania krwi (k. 66-66v), opinii i protokołu pobrania krwi (k. 67-76), częściowo wyjaśnień oskarżonego (k. 28, 53, 120).

Oskarżony K. K. w trakcie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia pierwszego z zarzucanych mu czynów i w tym zakresie odmówił składania wyjaśnień (k. 28). Oskarżony nie przyznał się do drugiego czynu i wyjaśnił, że ostatni raz marihuanę palił 5 dni wcześniej. W tym dniu czuł się dobrze, wiedział, że nie znajduje się pod wpływem substancji psychoaktywnych i nie wie dlaczego testery wykazały obecność marihuany w jego organizmie (k. 53).

W trakcie rozprawy głównej K. K. przyznał się do pierwszego z zarzucanych mu czynów, nie przyznał się do popełnienia drugiego czynu. Odpowiadając na pytania Sądu wyjaśnił, że nie zapoznawał się z opinią z zakresu badań chemicznych. Stwierdził, że nigdy nie zażywał kokainy ani ekstazy i nie wie dlaczego w badaniach krwi wyszła obecność tych substancji (k. 120).

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznał za wiarygodne jedynie w części, w jakiej są zgodne z treścią pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym zeznań przesłuchanych świadków oraz treścią opinii biegłych z zakresu badań chemicznych oraz opinii toksykologicznych z przeprowadzonych badań krwi pobranej od oskarżonego w nocy z 27 na 28 września 2018 r. i 05 października 2018 r. Sąd uwzględnił zatem wyjaśnienia oskarżonego w zakresie okoliczności dotyczących pierwszego z zarzucanych mu czynów, albowiem oskarżony nie kwestionował

faktu prowadzenia pojazdu mechanicznego będąc pod wpływem substancji psychotropowej w postaci kannabinoli. Oskarżony potwierdził, iż zażywa marihuanę i w trakcie zatrzymania w dniu 27 września 2018 r. znajdował się pod jej wpływem. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie dotyczącym drugiego czynu, albowiem są nielogiczne, sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym oraz budzą wątpliwości w świetle zasad logicznego rozumowania i wiedzy. Twierdzenie oskarżonego, że od pięciu dni przez zatrzymaniem w dniu 05 października 2018 r. nie zażywał marihuany, podobnie jak zaprzeczenie, aby kiedykolwiek zażywał kokainę czy ekstazy nie znajduje potwierdzenia w świetle treści zarówno protokołów przeprowadzonego na miejscu zdarzenia testu na obecność środków odurzających/substancji psychotropowych, zeznań świadków K. W. i H. S. (1), przede wszystkim zaś treści opinii biegłych sporządzonych na podstawie wyników przeprowadzonych badań krwi oskarżonego pobranej bezpośrednio po zatrzymaniu, które to dowody w sposób nie budzący żadnych wątpliwości potwierdzają obecność w organizmie oskarżonego środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci kannabinoli, kokainy oraz (...) oraz ich wpływ na sprawność psychomotoryczną oskarżonego, która była ograniczona w stopniu jaką powoduje alkohol w stężeniu powyżej 0,5 promila, czyli jak w stanie nietrzeźwości. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego w zakresie drugiego z zarzucanych czynów stanowią przyjęta na potrzeby niniejszego postępowania linię obrony i próbę uniknięcia odpowiedzialności za zarzucany mu występki.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka H. S. (1), który będąc funkcjonariuszem (...) brał udział w obydwu kontrolach drogowych pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...), którym kierował oskarżony w dniach 27 września 2018 r. i 05 października 2018 r. H. S. (1) w sposób szczegółowy i rzeczowy opisał okoliczności kontroli drogowej i zatrzymania oskarżonego w dniu 27 września 2018r., które to czynności wykonywał wspólnie z T. K. i wskazał, że jej powodem był nieprawidłowy styl jazdy ww. pojazdu, który uzasadniał przypuszczenie, że kierujący może znajdować się pod wpływem alkoholu lub środków psychoaktywnych. Z relacji świadka wynika, że sposób zachowania oskarżonego, a także przeprowadzone na miejscu czynności, w tym wyniki testu R. oraz pozytywny wynik testu na obecność w ślinie środków odurzających, potwierdziły przypuszczenie, że oskarżony znajduje się pod wpływem środków odurzających/substancji psychotropowych, co uzasadniało jego zatrzymanie, a następnie przewiezienie do szpitala w celu pobrania próbki krwi do badań. Zeznając na rozprawie świadek H. S. (1) odnosząc się do treści protokołu przesłuchania w trakcie postępowania przygotowawczego uściślił, iż oskarżony w trakcie kontroli miał nienaturalnie powiększone źrenice, ponadto oskarżony sam przyznał, iż tego dnia palił marihuanę, której zapach było czuć w pojeździe i dlatego wykonywano czynności w pojeździe z udziałem psa tropiącego. Odnośnie zdarzenia z dnia 05 października 2018 r. H. S. (1) wskazał, że zauważył ten sam pojazd, który kilka dni wcześniej zatrzymywał do kontroli, którym kierował ponownie oskarżony. Wykonano na miejscu badanie narkotestem, którego wynik był pozytywny. Świadek szczegółów tego zdarzenia nie pamiętał. Zeznania H. S. (2) znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym w tym treści zeznań świadka K. W., także sporządzonej dokumentacji procesowej, w tym wynikach przeprowadzonych badań testerem na obecność substancji psychoaktywnych, jak również wynikach badań próbek krwi pobranych od oskarżonego, a także treści sporządzonych opinii z zakresu badań chemicznych oraz toksykologicznych.

Z zeznaniami H. S. (1) korespondują zeznania świadka K. W., który w trakcie postępowania przygotowawczego szczegółowo opisał powody i przebieg przeprowadzonej kontroli drogowej oskarżonego, który kierował pojazdem marki P. (...) o nr rej. (...) w dniu 05.10.2018 r. na ul. (...), w tym wskazał na pozytywny wynik narkotestu, który wykazał obecność w organizmie oskarżonego marihuany i opiatów. W trakcie rozprawy świadek K. W. uzupełnił swoje zeznania wskazując, iż zachowanie oskarżonego, w szczególności przekrwione oczy, rozszerzone źrenice, flegmatyczne ruchy i mowa, uzasadniało przypuszczenie, iż może znajdować się pod wpływem środków psychoaktywnych, co potwierdził przeprowadzony na miejscu test. K. W. wskazał, że nie jest pewien czy narkotest wykrywa także ekstazy i kokainę, na pewno wykrywa amfetaminę i heroinę. Potwierdził, że do protokołu zawsze wpisuje to co wykrył narkotest. Powodem interwencji było rozpoznanie przez H. S. (1) oskarżonego, który kilka dni wcześniej jechał pod wpływem środków psychoaktywnych, a także zachowanie oskarżonego, w szczególności przekrwione oczy, rozszerzone źrenice, flegmatyczne ruchy i mowa. Sąd nie znalazł podstaw aby podważyć wiarygodność zeznań wyżej wymienionych świadków, albowiem są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają, ponadto znajdują potwierdzenie w treści pozostałego materiału dowodowego zebranego w sprawie. Biorąc pod uwagę, iż pochodzą od funkcjonariuszy

publicznych działających w ramach obowiązków służbowych, z należytą starannością i uwagą, trudno przyjąć, aby nie odzwierciedlały rzeczywistego przebiegu opisanych zdarzeń.

Z treści opinii toksykologicznej – sprawozdania z przeprowadzonych badań z dnia 12.12.2018 r. wynika, że w pobranej od oskarżonego w dniu 28.09.2018 r. próbce krwi stwierdzono obecność 3,7 ng/ml delta-9-tetrahydrokannabinolu (...), zaliczanego do substancji psychotropowych grupy II-P, zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, stanowiącego aktywny składnik ziela lub żywicy konopi (k. 74-76). Z treści opinii biegłego (...) w W. z dnia 20.12.2018r. wynika, że obecność 3,7 ng/ml delta-9-tetrahydrokannabinolu (...) w organizmie oskarżonego świadczy o tym, że w momencie prowadzenia pojazdu w dniu 27.09.2018 r. oskarżony K. K. znajdował się pod wpływem kannabinoli, tj. środka ograniczającego sprawność psychomotoryczną w stopniu takim jak alkohol w stężeniu powyżej 0,5 promila (k. 67-72).

Z treści opinii toksykologicznej – sprawozdania z przeprowadzonych badań z dnia 14.12.2018 wynika, że w pobranej od oskarżonego w dniu 05.10.2018 r. próbce krwi stwierdzono obecność kokainy w stężeniu 80 ng/ml zaliczanej do środków odurzających z grupy I-N zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, 3,9 ng/ml delta-9-tetrahydrokannabinolu (...), zaliczanego do substancji psychotropowych grupy II-P, zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz (...) (ekstazy) w stężeniu 120 ng/ml zaliczanego do substancji psychotropowych grupy I-P, zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (k. 63-65). Z treści opinii biegłego (...) w W. z dnia 20.12.2018r. wynika, że obecność ww. substancji w organizmie oskarżonego świadczy o tym, że w momencie prowadzenia pojazdu w dniu 05.10.2018 r. oskarżony K. K. znajdował się pod łącznym wpływem środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci kannabinoli, kokainy i (...), tj. środków ograniczających sprawność psychomotoryczną w stopniu takim jak alkohol w stężeniu powyżej 0,5 promila (k. 57-62).

Sąd podzielił wnioski płynące zarówno z ww. opinii toksykologicznych oraz opinii (...) w W., albowiem ich treść jest jasna, pełna i wewnętrznie niesprzeczna, ponadto zostały sporządzone przez osoby fachowe, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami procedury karnej.

Odnosnie pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie zaliczonych w poczet materiału dowodowego na podstawie art. 394 § 1 i 2 k.p.k., w szczególności w postaci: protokołu zatrzymania osoby (k. 2-2v, 34-34v), protokołu przeszukania pojazdu (k. 6-7v), protokołu badania śliny (k. 10-12v, 38-39), opinii (k. 57-65), protokołu pobrania krwi (k. 66-66v), Sąd uwzględnił je przy ustalaniu stanu faktycznego nie znajdując podstaw do zakwestionowania ich autentyczności ani prawdziwości zawartych w nich treści.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, iż wina oskarżonego odnośnie obydwu zarzucanych mu czynów nie budzi żadnych wątpliwości. Bezsporne jest, że oskarżony K. K. 27 września 2018 r. i 05 października 2018 r. dwukrotnie prowadził pojazd mechaniczny, tj. samochód marki P. (...) o nr rej. (...) znajdując się pod wpływem substancji psychotropowych/środków odurzających, a więc swoim zachowaniem dwukrotnie wypełnił znamiona czynu określonego w art. 178a § 1 k.k.

Sąd zmienił opis przypisanych oskarżonemu czynów przyjmując, iż K. K. w dniu 27 września 2018 r. w W. na ul. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki P. (...) o nr rej. (...) będąc pod wpływem substancji psychotropowej w postaci kannabinoli, tj. środka ograniczającego sprawność psychomotoryczną w stopniu takim, jak alkohol w stężeniu powyżej 0,5 ‰. Ponadto oskarżony K. K. w dniu 5 października 2018 r. w W. na ul. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki P. (...) o nr rej. (...) będąc pod wpływem środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci kannabinoli, kokainy i (...), tj. środków ograniczających sprawność psychomotoryczną w stopniu takim, jak alkohol w stężeniu powyżej 0,5 ‰. Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o treść sporządzonych opinii toksykologicznych oraz opinii (...) w W., z których w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że stwierdzone w próbkach krwi pobranych od oskarżonego stężenia ww. środków odurzających i substancji psychotropowych, ograniczały sprawność psychomotoryczną oskarżonego w trakcie kierowania samochodem w dniach 27 września 2018 r. i 05 października 2018 r. w stopniu takim, jak alkohol w stężeniu powyżej 0,5 ‰.

Przy wymiarze kary jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował krótki odstęp czasu pomiędzy przypisanymi w wyroku przestępstwami, w szczególności okoliczność, że oskarżony mając świadomość, iż w dniu 27 września 2018 r. kierował samochodem znajdując się pod wpływem środków odurzających oraz fakt toczącego się postępowania przygotowawczego w tym zakresie, za ledwie po upływie po kilku dni zdecydował się ponownie kierować pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym pod wpływem środków odurzających i substancji psychotropowych, ponadto w zakresie drugiego czynu okoliczność obciążającą stanowi to, że oskarżony był pod łącznym wpływem kilku substancji psychoaktywnych, co niewątpliwie miało znaczny wpływ na ograniczenie jego sprawności psychomotorycznej w dniu 05.10.2018 r.

Okoliczność łagodzącą stanowi dotychczasowa niekaralność oskarżonego (informacja z K. – k. 116).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu K. K. - za czyn zarzucany w pkt I aktu oskarżenia karę 1 roku ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, za czyn zarzucany w pkt II aktu oskarżenia karę 1 roku i 4 miesiące ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym i w konsekwencji karę łączną 1 roku i 8 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym - uznając ww. kary za adekwatne zarówno do stopnia winy jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów, jak również za realizujące swoje cele w zakresie zapobiegawczego i wychowawczego oddziaływania na osobę oskarżonego, ponadto za sprawiedliwe w odczuciu społecznym. Sąd uznał, iż kara ograniczenia wolności stanowić będzie dolegliwość dla oskarżonego odczuwalną, a zarazem wpływającą pozytywnie na jego zachowanie. Powyższa kara w ocenie Sądu uświadomi mu nieopłacalność tego rodzaju zachowań i nieuchronność poniesienia za nie odpowiedzialności karnej, a jednocześnie skłoni go do refleksji nad swoim dotychczasowym postępowaniem wzbudzając w oskarżonym poczucie respektu i szacunku do obowiązującego porządku prawnego i w konsekwencji spełni wobec niego swą rolę wychowawczą.

Sąd wymierzył oskarżonemu K. K. karę łączną 1 roku i 8 miesięcy ograniczenia wolności, a więc na zasadzie asperacji, mając na uwadze zachodzący między czynami zabronionymi przypisanymi z pkt I i II ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy, zarówno jeżeli chodzi o czas ich popełnienia przez oskarżonego, jak również tożsamość dóbr prawnych chronionych tymi przepisami. W ocenie Sądu popełnienie przez oskarżonego w odstępie za ledwie kilku dni dwóch czynów z art. 178a § 1 k.k., świadczy o demoralizacji oskarżonego, braku jakiegokolwiek refleksji nad swoim postępowaniem oraz lekceważeniu obowiązującego porządku prawnego, w tym zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego. W ocenie Sądu ilość popełnionych w krótkim czasie przez oskarżonego występków, ich charakter oraz ich znaczna społeczna szkodliwość, przemawia za orzeczeniem kary łącznej ograniczenia wolności na zasadzie asperacji.

W związku z popełnieniem przez oskarżonego występków z art. 178a § 1 k.k. Sąd był zobligowany również do orzeczenia obok kar za każdy czyn także środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Niewątpliwie przy przestępstwach drogowych popełnianych przez kierowców będących pod wpływem alkoholu lub środków odurzających istotne jest aby wymiar środka karnego oddziaływał wychowawczo przede wszystkim na sprawcę, ale także na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa w zakresie przestrzegania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Sąd miał na uwadze, że oskarżony K. K. nie był uprzednio karany za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, nie był więc orzekany wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Tym niemniej Sąd uwzględnił okoliczność, że oskarżony dopuścił się występków z art. 178a § 1 k.k. w krótkim odstępie czasu, w ciągu tygodnia, w obydwu przypadkach kierując pojazdem mechanicznym będąc pod wpływem substancji psychotropowych, przy czym uwzględniając okoliczność, że w dniu 05 października 2018 r. oskarżony był pod łącznym wpływem środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci kannabinoli, kokainy i (...), co ma wpływ na ocenę stopnia szkodliwości społecznej tego czynu, Sąd zróżnicował wymiar orzeczonych zakazów prowadzenia pojazdów. Mając na uwadze okoliczność, iż za każdy z przypisanych oskarżonemu czynów orzeczono środki karne tego samego rodzaju, tj. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych odpowiednio na okres 3 lat i 4 lat, stosownie do treści art. 90 § 2 k.k., który to przepis przewiduje, w przypadku orzeczenia za zbiegające się przestępstwa

między innymi środków karnych w postaci zakazów tego samego rodzaju stosowanie przepisów o karze łącznej, Sąd stosując odpowiednio przepisy art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone tymi wyrokami ww. środki karne i wymierzył łącznie zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat. Sąd połączył zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na zasadzie asperacji mając na uwadze zachodzący między czynami zabronionymi przypisanymi z pkt I i II ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy, zarówno jeżeli chodzi o czas ich popełnienia przez oskarżonego, jak również rodzaj dóbr chronionych tymi przepisami. Zdaniem Sądu orzeczony wobec oskarżonego łączny zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres pięciu lat, ze względu na jego długość i dolegliwości z tym związane uświadomi oskarżonemu nieopłacalność tego rodzaju zachowań i będzie stanowić przestrożę na przyszłość.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego K. K. za każdy z przypisanych czynów świadczenie pieniężne w kwocie 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Przy orzekaniu ww. środka karnego Sąd miał na uwadze zarówno istniejące w tym zakresie potrzeby społeczne, a także konieczność uświadomienia oskarżonemu naganności i niestosowności jego postępowania. Oznaczając kwotę świadczenia pieniężnego Sąd wziął pod uwagę zarówno dotychczasową niekaralność oskarżonego, jak również sytuację majątkową, osobistą i możliwości zarobkowe oskarżonego. Uwzględniając te okoliczności Sąd orzekł świadczenie pieniężne w kwocie po 5000 złotych w związku ze skazaniem za każdy z czynów, a więc w najniższym możliwym wymiarze, przewidzianym przepisami prawa karnego.

Na poczet orzeczonej kary łącznej stosownie do dyspozycji art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w dniach: od 27 września 2018 r., godz. 23:10 do dnia 28 września 2018 r., godz. 02:50 oraz w dniach od 5 października 2018 r., godz. 22:00 do dnia 6 października 2018 r., godz. 09:50.

Z kolei na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 28 września 2018 r.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 17 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. J. kwotę 516,60 złotych zawierającą należny podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Uwzględniając aktualną sytuację majątkową i finansową oskarżonego, w tym okoliczność, że wykonuje pracę zarobkową będąc na okresie próbnym, także wysokość osiąganych dochodów (k. 119), Sąd obciążył oskarżonego obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania jedynie w części, tj. w kwocie 2000 zł, w pozostałym zakresie przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.